

Ordføreren: Med Hensyn til Forslagene under Nr. 1, Nr. 2 og Nr. 3 tillader jeg mig at henvise til Bilagene. Allerede Overtskriften over Ændringsforslagene er paa det Nærmeste tilstrækkelig til at motivere dem. Forslagene under Nr. 4, 5, 6, 8, 12 og 13 angaa Lønningsforhøielse, og jeg skal i Anledning af disse Forslag henvise til Ytringer, som dels idag og dels igaar ere fremsatte af mig angaaende denne Slags Ændringsforslag. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 10 bemærkes, at man ikke har troet her at kunne give en Kontorchef den ansøgte Forhøielse. Jeg tror, at Udvalget ikke underkender de Grunde, der ere ansøgte for særligt at tage denne Embedsmand i Betragtning og navnlig ikke det, at han indtil 1870 havde for en særegen Forretning et Honorar af 250 Rb.; som han har mistet; men selv om der maatte være Anledning — og derom ønsker Udvalget ikke at udtale sig bestemt — til at gjøre en Undtagelse fra den almindelige Regel ikke at røre ved Lønninger, saa har man dog for den paagældende Embedsmands Bekommiende i alt Fald ikke troet det rigtigt under denne Form at gaa ind paa en saadan paatænkt Forhøielse. — Forslagene under Nr. 7 og Nr. 11 angaa Forhøielse vedrørende vedtagne Lønningslove og behøve saaledes ikke nogen nærmere Motivering. — Forslaget under Nr. 51 angaar ligeledes en Lønningsforhøielse, og Forslaget under Nr. 52 Udgifter, der ere foranledigede ved en i denne Samling vedtagen Lov, og behøve saaledes heller ikke nogen nærmere Forklaring. Jeg turde ønske at høre den høitærede Minister nærmere udtale sig om, hvad han har tænkt at anvende af det Beløb af 1,180 Rb., som i Bilag 4 staar opført til Generaldecisoratet for det indirekte Skattevæsen til Ansættelsen af Assistentter, og hvor meget han tror, der kunde blive tilbage til en Forhøielse af Lønningerne til de nuværende Assistentter, som nok nu i Alt ere 29. Jeg skal gjentage, hvad jeg har ytret om Ansættelsen af flere Personer, at det er Noget, Udvalget ikke kan anbefale. Man tror, at det er hensigtsmæssigere at søge Arbeidet udført ved det Personale, der blev lagt til Grund ved Ansættelsen af Medhjælpssummernes Størelse, da Lønningsloven blev vedtagen, i Stedet for at gaa hen og forøge dette Personale uden at kunne forhøje de Andres Lønninger. Men, som sagt, jeg ønsker at vide, hvilket Beløb den høitærede Minister vil faae tilovers til Forhøielse af de Assistentters Løn, som for Liden ere ansatte i de tre Lødbrevkontorer. Ungaende Forslaget under Nr. 72 til en Udfyldning af § 27, da skal jeg ikke opholde mig videre ved denne Paragraf. Den vil ikke faae nogen væsentlig Indflydelse paa Status efter Finantsloven, naar ikke andre Forslag end dem, der allerede ere vedtagne, blive gennemførte. Saa vidt jeg skjønner, er i alt Væsentligt det Æneste, der kan være Tale om, de 2 Tillægs-Lønningslove for Søværnet og for Hæren, som

vistnok ville andrage omtrent 100,000 Rb.; de øvrige Forslag ville vistnok ikke berøre selve Status. Det angaar imidlertid, saavidt jeg har talt efter — det er ikke nogen nøjagtig Oftertelling — omtrent 1,300,000 Rb.; og havde vi altsaa vedtaget de Love, der ere antydede, vilde vi faae et saadant Beløb til, og dersom Thinget havde vedtaget den, extraordinære Bevilling til Nybygninger af 400,000 Rb., vilde vi saaledes have haft en forandret Status til Skade for Balancen af 1,700,000 Rb. Det er jo temmelig ønskeligt at søge Oplysninger om, hvorledes dette Beløb skulde have været tilveiebragt, men da det ikke er foreslaaet, Dækning paa anden Maade, tør jeg antage, at Meningen var, at disse 1,700,000 Rb. i saa Fald skulde være fremkomne væsentlig igennem Forbrug af Kassebeholdningen. Dette giver altsaa den fornødne Antydning f. Ex. for Lødbudvalget, hvis Lødbloven skulde komme videre, i at det ikke for næste Finantsaar vilde bringe Finantsministeren i Forlegenhed, hvis det fastholdt sine Medsættelser paa Lødbloven til et Beløb af et Par Millioner, idet man vil se, at det vilde gaa nær op til, hvad § 27 vilde have fordret, hvis Folkethinget eller Rigsadelen overhovedet havde vedtaget disse forskjellige Love. Det er de enkelte Bemærkninger, som disse saa Ændringsforslag give Anledning til.

Finantsministeren: Efter de Bemærkninger, som den ærede Ordfører idag tilføjede i Anledning af nogle Ytringer af min Kollega Justitsministeren, antager jeg, at der ikke vil være nogen sær Bæmselighed med Hensyn til Anvendelsen af den Forhøielse af Medhjælpssummerne, der er foreslaaet af forskellige Ministre, og som er tiltraadt af Udvalget. Det vil jo evindres, at Sagens Gang var den, at der først var fremsat Forslag om Tillæg til de Love, hvorpaa Medhjælpssummerne hvile. De Motiver, som den ærede Ordfører tilbøds har henvist til, støttede sig til den løvbundne Tilstand, og vare noget forskjellig i de forskjellige Lovforslag, som bleve foreslaagne af hver Minister især. Hvad navnlig angaar det Spørgsmaal, den ærede Ordfører reiste om Antagelse af nye Personer paa længere Tid, saa er det klart, at Forholdet stiller sig noget forskjelligt, efter som der bevilges et Beløb for det enkelte Finantsaar, eller der ved en Lov gives et bestemt Tillæg til de faste løvhjemlede Medhjælpssummer. Naar den ærede Ordfører særlig har spurgt, hvorledes en enkelt Konto er tænkt anvendt, tillod jeg mig strax før at antyde, at jeg virkelig ikke er i Stand til at besvare dette Spørgsmaal, thi i den Detail har det ikke været muligt og efter min Mening heller ikke rimeligt at indlade sig paa at overveie Anvendelsen af den Slags Summer, der endnu ikke vare bevilgede. Sligt vilde ikke kunne ske, uden efterat nærmere Betænkning var indhentet, inden man havde konfereret med ved-